

Grillig

Column hoofdredactie OnderWeg

Ad de Boer - 2 september 2017

Ik heet Adrianus Pieter, net als mijn vader, opa en oudste zoon. Tot voor kort wist ik niet dat er nog een andere Adrianus Pieter de Boer is geweest. Hij stierf honderd jaar geleden, op 7 juli 1917, 1 jaar oud. Hij was één van de vier kinderen van mijn opa en oma – de oudste was 3 jaar, de jongste 1 maand – die binnen elf dagen stierven aan kinkhoest. Dat laatste wist ik al langer, maar toen ik recent de overlijdensadvertentie met de kindernamen las, kwam het opeens heel dichtbij.

In minder dan twee weken alle vier je kinderen verliezen, hoe overleef je dat als ouders? En kun je daar gelovig onder blijven? Ja dus. Mijn opa en oma hebben het overleefd en ik heb ze niet anders dan als stabiele en gelovige mensen gekend.

Hoe verwerk je zoiets hartverscheurends? En hoe behoud je daarbij je geloof? Dat kun je je ook afvragen bij Melody Green, die deze zomer 35 jaar geleden haar man, gospelzanger Keith Green (28), en hun twee kinderen Josiah (3) en Bethany (2) bij een vliegtuigongeluk verloor. O God, waarom?

Ze heeft er haar eigen antwoord op gevonden, waarin God een centrale plaats heeft: ‘Wacht te midden van de pijn op God...’ Net als mijn grootouders, die in de overlijdensadvertentie schreven: ‘God de Heere alleen is machtig ook weder die wonde te heelen.’

Deze zomer was ik op de New Wine Zomerconferentie. Tijdens een dienst onder leiding van Wilkin van de Kamp werden mensen genezen. Soms van gebreken waarvan ik dacht: mwah, daar valt wel mee te leven. Vele anderen, soms lijdend aan ernstige ziekten, werden niet genezen. Waarom de één wel en de ander niet? Waarom zijn leed en lijden zo ongelijk en oneerlijk verdeeld? Over die vragen gaat het boek van Wilkin van de Kamp dat ik daarna las. Waarom grijpt God niet in? Waarom beschermt Hij ons niet? Waarom geneest Hij niet iedereen? Is God grillig?

Het boek blijft gelukkig ver weg bij sluitende dogma's, maar stamelt antwoorden, zoekend en tastend, vanuit de zekerheid: God is alleen maar liefde. Wat zouden mijn opa en oma gezongen hebben? ‘Wien heb ik nevens U omhoog?’ Op New Wine zongen we ons, door tranen heen, naar die ene zekerheid toe: *‘You’re a good, good Father. It’s who you are, it’s who you are, it’s who you are.’*

<https://www.onderwegonline.nl/10016-grillig>